

4

IN NOMINE JESU!

DECANUS
THEOLOGIÆ FACULTATIS
*ELECTORALI^{IN} ACADEMIA
WITTEBERGENSI,*

JOHANNES *Deutschmann*,
SS. THEOL. DOCT. PROF. PUBL. ORDINA-
NARIUS, AC ALUMNORUM ELECTORA-
LIUM EPHORUS,

OMNIBUS LECTURIS,
CUM PRIMIS
UNIVERSITATIS PATRIBUS,
ET CIVIBUS,

SANGVINIS CHRISTI MIRABILEM ENERGIAN, ET MÆ-
RAM INDE PENDENTEM SOTERIAN,
ARDENTISSIMA DEVOTIONE

P.

4

6
In nomine Iesu
DECANUS
THEOLOGIÆ FACULTATIS
IN
ELECGORIA LI ACADEMIA
WITTBERGERVL
JOHANNES ELLIOTTI
THEOL. DOCT. PROL. PUL. ORDINA
NARIUS AC ALUMNORVM FECITORA
JAN. EPHORUS
OMNIBUS LECTURIS
CUMTRIMIS
UNIVERSITATIS PATRIBUS
ET CIVIBUS
ANGANIS CHRISTI MVRABEM ENERGIAN, ET ME.
RAMINDE PENDENTE SOTERIAN
ARDENTISSIMA DEVOTIONE
L

IN NOMINE JESU!

Secundum Anguis Jesu Christi, sanguis
veri Christiani sanguis totius mundi. Mys-
terium hoc cordonobis venerandū, mente semper admi-
randum, ore nunquam satis depraedicandum. Corde ve-
nerari decet Jesu Christi sanguinem, ratione facerdotalis officii, ratione
piacularis sacrificii, ratione salutaris beneficii. Qvam ingentem hic
mysteriorum abyssum fide cernimus, corde credimus, sed eam mente
nec assecurui, nec ore persequi possumus. Non frustra certe, Dei Fi-
lius sanguinem verum, sanguinem humanum, sanguinem proprium
adsumit, sed hoc officii ratione factum, ut videlicet sanguine proprio
suam redimeret Ecclesiam Act. XX. 28. Non sibi, sed nobis natus Esa IX.
6. non sibi, sed nobis sanguinem geslit, Heb. II. 14. 16. non sui, sed no-
stri causa suum fudit sanguinem. Agnus certe fuit occisus ab origine
mundi Apoc. XIII. 8. Ipse Jesus namque noster Mediator est, Me-
diator & DEI, & hominum, qui dedit semetipsum hytron, redempcio-
nis precium, pro omnibus 1. Tim. II. 5. Magnus erat protoplastorum, &
in illis omnium posteriorum lapsus. Majus erat peccatorum gravissimo-
rum pondus, qvod Deum offendebat, justitiam & sanctitatem ejus
lædebat, homines universos in damnationis infimū barathrum tra-
hebat. Maximus peccatorum, ab universis & singulis hominibus
commissorum, erat numerus. Resina non erat in Galaad, nec ullibi Me-
dicus in terris inveniebatur Jer. IIIX. 22. Offerebantur olim nobis cæ-
litus leges, sed peccata leges exaggerabant, nullum eorum sanabant,
propter peccata damnabant, neminem à peccatis salvabant. Con-
stituebantur in prisco fædere Sacerdotes, sed ipsum erant peccato-
res, qvi prius opus habebant pro se, qvam pro aliis offere. Lex enim
Hebr. VII. 28. constituit homines Sacerdotes, infirmitatem habentes,
sermo vero iurijurandi (nim, Evangelici) quod post legem Filium in-

atex-

aeternum ab omni peccato alienum Sacerdotem dedit. Hoc enim v. 24.
qd, qvod mancat in aeternum sempiternum habet Sacerdotium, unde &
salvare ad plenū potest accidentes per ipsum ad Deum: semper vivens ad
interpellandū pro eis. Talis enim decebat, ut nobis esset Pontifex, sanctus,
innocens, impollatus, segregatus à peccatoribus, & excelsior cælis fa-
etus, qui non habet ncessitatē quotidie, quemadmodum Sacerdotes
prius pro suis delictis hostias offerre, deinde pro populi. Hoc enim fecit
semel, scipsum offerendo. De hujus Sacerdotis sanguine nobis gratu-
lamur! In hujus Sacerdotis sanguine gloriamur! Per hujus Sacerdo-
tis sanguinem omnes salvamur. Est enim sanguis vere sacrificialis.
Sacerdotes veteris Testamenti sanguinis etiam sacerdotes erant, &
in Tabernaculo sanguinem sacrificialem offerebant: sed sanguinem alic-
num, non proprium, sanguinem brutorum, non hominum, sanguinem
typicum, non Antitypicum. Christus autem Heb. IX. II. 12. accedens,
summus Pontifex futurorum honorū per amplius & perfectius taberna-
culum, non manu factum, id est, non hujus structuræ: neque per san-
guinem Hirorum, aut vitulorum, sed per PROPRIUM SANGVI-
NEM introivit semel in sancta, aeterna redemptione inventa. Sanguis
Christi proinde summum nobis præstítit officium! Sanguis Christi
maximum, & quidem vicarium pro nostris peccatis fuit coram Deo
sacrificium, siquidem Agnus Ipse sacrificialis, qui tollit peccata mundi.
Joh. I. 29. Sanguis Christi nobis optimum acquisivit beneficium, qvia
propitiatio factus pro peccatis nostris, non autem pro nostris tantum,
sed etiam pro totius mundi peccatis I. Joh. II. 2. Sanguis Christi nobis
optimum in cruce peperit beneficium! Nam sine sanguinis effusione
peccatorum non fit remissio v. 22. Si proinde, juxta v. 13. sanguis hirco-
rum & vitulorum, & cinis vitulae adspersus, inquinatos sanctificat ad
emundationem carnis; quanto magis v. 14. sanguis Christi, qui per spi-
ritum aeternum semet ipsum obtulit immaculatum Deo, emundabit con-
scientiam nostram ab operibus mortuis, ad serviendum Deo viventi. San-
guis igitur Christi nostra dicitur expiatio, quia Christus semel oblatus
est ad multorum (vel omnium) exhaurienda peccata Hebr. IX. 28.
Sanguis Christi nostri Testamenti fundatio, vel dedicatio;
nam ubi Testamentum est, mors ibidem, est necesse, Testa-
mentis ut intercedat v. 16. Testamentum enim in mortuis con-
firma-

firmatum est: alioquin nondum valet, dum vivit, qui restatus est v. 17. unde nec primum quidem sine sanguine dedicatum est v. 18. Lecto enim omni mandato legis a Mose universo populo, accipiens sanguinem vitulorum & hircorum, cum aqua, & lana coccinea, & hyssopo, ipsum quoque librum, & omnem populum adspersit, dicens. Hic sanguis Testamenti, quod mandavit ad vos Deus &c. Sic etiam Christus inquit, Matt. XXVI, 28. Hic est sanguis meus Novi Testamenti, qui pro multis effunditur in remissionem peccatorum. Conf. Marc. XIV, 24. imo juxta Luc. XXII, 20. dicit: calix iste Novum Testamentum est in sanguine meo, qui pro vobis fundetur. Sanguis Christi nostra cum Deo reconciliatio & vera cum Deo pacificatio, quia Deo complacuit per Christum reconciliari, omnia in ipso, pacificans per sanguinem crucis ejus per ipsum, sive quae in terris sunt, sive quae in celis. Sanguis Christi nostrorum peccatorum coram Deo ablutio, quia dilexit nos, & lavit nos a peccatis nostris in sanguine suo Apoc. I, 5. Sanguis Christi nostra pena redemptio, quia scimus, quod non corruptibilis auro, vel argento, redemti simus, sed precioso sanguine agni immaculati, & incontaminati Christi I. Petr. I, 18, 19. Sanguis Christi nostra coram Deo justificatio, quia justificamur gratis per gratiam Dei, per redemtionem, quae est in Christo Jesu, quem proposuit Deus propitiatorium per fidem in sanguine ipsius Rom. III, 24. 25. Sanguis Christi nostra tum exornatio, tum glorificatio Nam sicut Ipse vestitus est veste, adspersa sanguine, Apoc. XIX, 13. sic etiam Christiani lavant stolas suas, & dealbant eas in sanguine Agni Apoc. VII, 14. & hinc c. XXII, 14. Ipse Christus, Alpha & Omega, primus & novissimus, principium & finis, beatos eos, juxta Vulgat. pronunciat, qui lavant stolas suas in sanguine Agni. Uno verbo: Christi sanguis nobis sit OMNIA! Demonstrat hoc compendiosè, satisq; nervose, Dilectissimus Christi Discipulus, Johannes I. Epist. I, 7. aureo prorsus oraculo: Sanguis Jesu Christi, Filii Dei, emundat nos ab omni peccato. Ex hoc loco classico cuncta jam dicta, sicut & alia, fusius diducere possemus, nisi PLURIMUM REVERENDUS & PRÆCELLENTISSIMUS DN. M. MICHAEL HENRICUS KRAUSE, Torgensis Misericordia, hactenus Amplissimi Philosophorum Ordinis Adjunctus dignissimus, modo Pastor Schalcaviensis in Hennebergico Comitatu, & Immediatae Adjuncturae Episcopatus Hildburgensis Ephorus Designatus, SS. Theol. Caudida-

ludatus maxime conspicuum, ex Senatus Theologici consulo laudabilis
hanc operam lubens suscepisset. De hujus Natalibus, & Rebus ha-
eteng gestis, pauca more consueto delibare placet. Natus Is Pater No-
bilissimo & Amplissimo, DN. JOH. KRAUSEN, Hæred. in Gr. fendorf
antiquitate Generu & gloria Majorum maxime conspicuo, A.M DCLI.
Mense à Julio denominato: Matrem nactus Nobilissimam & Orna-
tissimam Matronam, DN. ANNAM SABINAM, ex antiquissima,
laudatissimaq; Familia HENNINGIORUM natales celebres du-
centem. Ex Dei paterna gratia PARENTES adhuc viventes cernit,
ex beneficiis ipsorum fortunam, vitamq; suam ornat, Ipsorum gaudia
verò suis studiis, & honorib; multiplicat, qvib; semetipsum, & omnia
debere, grato pectore profitetur. Cum enim hic Noster Primus
inter vivos ipsorum Filius esset, cura non vulgari semper eum fove-
runt, & ad majora subinde promoverunt. Hunc in lucem editum
Christo statim obtulerunt, in baptismi lavacro per Christi sanguinem
Eum à peccatis abluerunt, & Ecclesiæ Christianæ civem esse jussierunt.
Mox cum lacte materno veritatis cœlestis, sinceræque pietatis lac my-
sticum Ei præbuerunt, & ad DEI, Christiq; notitiam salutarem manu
qvasi dixerunt. In puerō formando, in adolescentē recte per varias
linguas, omnisque generis doctrinas informando, nullis curis, nul-
lis sumtibus pepercérunt. Pædagogos è Lyceo Torgaviensi, Studio-
fis etiam Academicos, tanquam Ductores, & Doctores privatos, adhi-
buerunt, simulq; Scholæ publicæ Filium suum commiserunt, ut ex in-
formatione privata semper haberet, qvod ageret, ex solida verò publi-
cæ doctrinæ perceptione semper inter æquales æmulos viveret, & ad
majora subinde contenderet. Nulla siqvidem informatio felici-
ores progressus discentibus parit, qvarh si privatæ publicæ respon-
deat. Neque defuit curis laudatissimis egregius in studiis succes-
sus. Tanta siqvidem linguarum, doctrinæq; variae, sub informatione
laudabili, Viri Præcellentis & Clarissimi, Dn. M. Jacobi Reichmanni,
Rectoris Torgaviensis, ut & alias de re literaria præclare meriti, Gæte-
torumq; Collegarum, spatia sedulus absolvit, ut ab omnibus dignus
haberetur, qvi mox ad altiores Scholas, qvas Academias saltant,
mitteretur. Non enim Academias adire, sed bene cultum advenire,
laudem meretur. Primum autem ex consilio Dn. Parentu pro-
pecc

pter viciniam B. Patrui, Viri Maxime Reverendi, Amplissimi & Excel-
lentissimi, DN. HENRICI KRAUSEN, SS, Theol. Lic. Pastoris &
Superint. Weissenseensis meritissimi, Jenensi destinatus Academiac.
Sicut igitur egregio Praeceptorum Scholasticorum Testimonio mun-
tus Thuringiorum Academiam accessit, ita Philosophiae potissimum
studium ibidem colere coepit, & plerosq; Dn. Professores & Adjun-
ctos, ad locupletandam suam eruditionem publice, privatimq; sedu-
lus audivit, imprimis DN. HUNDSHAGEN, VELTHEMIUM, FA-
BRICIUM & GRUBELIUM. Sed quia non vulgarem erga No-
stram Academiam amorem animo conceperat, ideo sedem studio-
rum Anno MDCLXXIII. hic transtulit, & Rectori p. t. Magnifico,
DN. D. WILHELMOLEISERO, JCTO, suam Academicam fidem ac
obedientiam detulit. Ut autem eo facilius, & felicius ad scopum
suum, quem sibi Theologiam constituerat, labore debito contende-
ret, ideo sua fu Laudatissimorum Parentum in convictum meum, & si-
mul in contubernium r. t. Clarissimi Philologiae, Philosophiae & Theo-
logiae Cultoris, DN. M. JOHANNIS REINHARDI, nunc autem SS.
Theol. Licent. Pastoris & Superintendentu Hildburgensis, & Consisto-
rii Ducalis ibidem Assessoris meritissimi, Amici & Fratris nostri in
Christo honoratisimi, transiit, cuius Inspectioni, directioni, excita-
tioni, & informationi, plurimum se debere, semper professus est.
Sub ejus etiam praesidio Philosophicum specimen in Disputatione de
Theranthropismo factio publice mox edidit, suamq; Philosophicam peri-
ziam egregio documento prodidit. Inde factum, ut mox a Spectabili
p. t. Decano, Viro nunc Maxime Reverendo, Amplissimo, Excellentissimo,
DN. GEORGIO GREEN, tunc apud Nos Histor. P.P. modo SERE-
NISSIMI & POTENTISSIMI ELECTORIS SAXONIAE, NUTRI-
THI NOSTRI CLEMENTISSIMI, Ecclesiastè Aulico meritissimo, ad
capessendos Honores in Philosophia summos invitaretur, quos etiam
magna cum laude Mense April. Anno MDCLXXXIV. sub hoc Bra-
beut & laudatissimo, consecutus est. Ex eo tempore Studia Philoso-
phica non neglexit, sed ita Philosophorum Amplissimo Collegio se com-
mendatum reddidit, ut inter Assessores Ejus locum, benevole sibi
concessum, Anno MDCLXXX. occupaverit. Sed primas Studio-
Theologico, cœu scopo suo, curas tribuit. Collegia Lectoria, tam pu-
blica

Ricā, qvam privata DN. THEOLOGORUM sedulitate debita vīstavit. Disputatoria maximi semper aestimavit, Homiletica qvoq; frequentavit, sed eorum numerum adducere, chartarum angustia non permittit. Disputationes publicæ loco Testimoniorum indubitatorum esse poterunt, qvas itidem enarrare modo non conceditur. Hoc saltem addimus, qvod eam in Studio Theologico promitudinem sibi compararit, ut per integrum fere quadriennium Praesidis in Theologia partes in Electoralium Alumnorum Collegio non absq; laude sustinuerit, & suis Commilitonibus dexteritate docendi, promitudine solvendi hostium veritatis argumenta profuerit. Ex eo factum, ut cum ante biennium à Collegio nostro modeste peteret, ut inter privatas Theologiae Lectores cooptaretur, illud absq; difficultate statim obtineret. Nuper cum ante septimanias aliquot ad Exequiarum solennia Meritisimi Patrui sui, B. Lic. Krausen, antea laudati, proficeretur, præter omnem expectatiouem suam jussu SERENISSIMI PRINCIPIS AC DOMINI, DN. ERNESTI, DUCIS SAXONIAE, JULIÆ, CLIVIAE AC MONTIUM &c. Clementissimas literas accepit, ut ad Concionē habendam se humiliter sisteret. Hac non absq; applausu Auditorum habita, Pastor Ecclesiae Schalcaviensis, & Ephorū Adjuncturæ Immediatæ clementissime destinatus est. Ut verò majori cum fructu suis auditoribus prodeesse, ac eo majori autoritate Inspectioni præesse posset, modeste post redditum à Collegio Nostro desideravit, ut ad consuetas SS. Theologiae Licentiatis auctoritates admitteretur. Communi Patrum suffragio fuit Eadem id concessum. Cum igitur crastino die brevi qvadam Oratione Prælectionum Publicarum initium Hora IX. sit facturus, Deum omnis gratiæ piis precibus invocamus, ut sua gratia copiosa præsens institutum initiare, suaq; benedictione cœlesti coronare, clementissime velit, MAGNIFICUM DN. RECTOREM autem: PATRES ac CIVES Academiæ, perquam officiose rogamus, ut honorifica sua præsentia solennem hunc Actum condecorare non recusent, P.P. Dom. XIIIX. post Trinitatis Anno M DC LXXXIII,

